

บทที่ ๗

การฝึกที่มุ่งเน้นผลการปฏิบัติ (Performance - Oriented Training)

๗-๑ ทัวไป

วิธีหรือเทคนิคการฝึกศึกษาที่ ยศ.ทบ.กำลังนำมาเผยแพร่อยู่ปัจจุบัน ที่เรียกว่า การฝึก ที่มุ่งเน้นผลการปฏิบัติ นั้นมีหลักใหญ่ ๆ อยู่ที่

- ก. ใช้ระบบการฝึกสอนวิธีแก่นักเรียนเป็นศูนย์กลาง (ข้อ ๕ ก.๒)
- ข. ใช้วิธีตั้งวัตถุประสงค์ในการฝึกแบบวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม (ข้อ ๖)
- ค. การฝึกเน้นแบบ " พุดน้อย ทำมาก " หรือยึดคติที่ว่า Learning must be done by the learner.
- ง. ฝึกสอนเพื่อทำงานหรือกิจเฉพาะในการรบของบุคคล ของทีม ของหมู่ ของหมวดของกองร้อย และของกองพัน

๗-๒ งานหรือกิจเฉพาะคืออะไร

ก. หน่วยหลักทางยุทธวิธีของทางทหารทุกเหล่าย่อมมีภารกิจ (Mission) ที่กำหนดไว้โดยแน่ชัด และแต่ละภารกิจก็จะมีพันธกิจหรือหน้าที่ความรับผิดชอบ (Functions) อีกหลายอย่าง แต่ละพันธกิจ ก็จะต้องมีงาน (Tasks) ที่จะต้องปฏิบัติอีกหลายงาน ตัวอย่างเช่น งานหลักของ พัน ๒. เมื่อสนับสนุน หน่วยดำเนินกลยุทธ์จะต้องทำงานหลัก ๘ ประการ เหล่านี้คือ-

- ๑) ประสานการยิงสนับสนุน (Coordinate Fire Support)
- ๒) ดำเนินการให้มีเป้าหมาย (Acquire Targets)
- ๓) ดำเนินการยิง (Deliver Fires)
- ๔) การติดต่อสื่อสาร (Communicate)
- ๕) การเคลื่อนที่ (Move)
- ๖) การส่งกำลังบำรุง (Perform Logistics)
- ๗) งานทางธุรการและกำลังพล (Perform Administration)
- ๘) งานเพื่อความอยู่รอด (Survive)

ข. สำหรับเจ้าหน้าที่และทีมงานซึ่งเป็นผู้ที่จะต้องทำงานของหน่วยนั้นจริง ๆ จะมีลำดับ ความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งและความรู้ความชำนาญ ดังต่อไปนี้-

- ๑) ตำแหน่ง หรือ ชกท. (Job) เช่น ช่างยานยนต์ล้อ
- ๒) หน้าที่ หรือความรับผิดชอบ (Duties) เช่น
 - ก) ปรับแต่งเครื่องยนต์

- ข) ซ่อมเบรค เป็นต้น
- ๓) งาน (Tasks) เช่น ในการปรับแต่งเครื่องยนต์จะมึงงาน
 - ก) ซ่อมคาบิวเรเตอร์
 - ข) เปลี่ยนหัวเทียน เป็นต้น
- ๔) งานย่อย หรือส่วนของงาน (Elements) เช่น ในการซ่อมคาบิวเรเตอร์ จะมึงงานย่อยต่อไปอีก คือ.-

- ก) เปลี่ยนชิ้นส่วนชำรุด
- ข) ปรับแต่งคาบิวเรเตอร์ เป็นต้น
- ๕) ความชำนาญและความรู้ (Skills and Knowledges) เช่น ในการเปลี่ยน ชิ้นส่วนชำรุดจะต้องใช้ความรู้ความชำนาญเกี่ยวกับ
 - ก) รู้ว่าชิ้นส่วนไหนชำรุดหรือเสื่อมสภาพ
 - ข) ถอดเปลี่ยนและขันแน่นได้ดังนี้ เป็นต้น

สรุป ในแต่ละตำแหน่งหรือ ชกท. จะมีหน้าที่หลายอย่าง แต่ละหน้าที่จะมีหลายงาน ที่จะต้องทำ แต่ละงานก็จะประกอบด้วยหลายงานย่อย แต่ละงานย่อยก็จะต้องใช้ความรู้ความชำนาญในการ ทำหลายอย่าง

เมื่อเขียนเป็นแผนผังก็จะได้รูป ดังนี้.-

ค. การฝึกคนของหน่วยก็เพื่อให้พร้อมที่จะรบ การรบคือ การปฏิบัติงานต่าง ๆ ของหน่วย งานต่าง ๆ ของหน่วยจะบรรลุผลสำเร็จได้ก็ด้วยทุกคนหรือทุกชุดต้องทำงานของตน หรือของทีมให้สำเร็จ นั่นเอง

ง. คำตอบต่อคำถามที่ว่าฝึกอะไร โดยสรุปก็คือ.-

- ๑) ฝึกทำงานของแต่ละบุคคล (ฝึกเป็นบุคคล)
- ๒) ฝึกทำงานของทีมหรือชุด (การฝึกเป็นหน่วย)
- ๓) ฝึกทำงานของหน่วย (การฝึกทางยุทธวิธี)

๗-๓ ลักษณะของงาน

ก. ลักษณะของงานโดยสรุป ก็คือ.-

- ๑) มีการเริ่มต้นและมีการเสร็จสิ้นโดยแน่ชัด
 - ๒) มักจะทำเสร็จในเวลาสั้น ๆ เป็นนาทีหรือชั่วโมง มีน้อยงานที่ต้องทำเป็นวัน เป็นสัปดาห์
 - ๓) มองเห็นหรือสังเกตการณ์ปฏิบัติได้
 - ๔) วัดผลได้ อาจจะมีวัดเป็นเวลา ความถูกต้อง ความสมบูรณ์ หรือความแม่นยำก็ได้
 - ๕) งานมักจะไม่ขึ้นอยู่หรือเกี่ยวข้องกับปฏิบัติอื่น ๆ เช่น ไม่เกี่ยวข้องกับระเบียบปฏิบัติ ต่าง ๆ
- ๖) งานมักจะต้องทำเป็นบุคคลหรือเป็นทีมโดยเฉพาะ
- ๗) เมื่อให้ชื่องานมักจะจำเพาะเจาะจงในการกระทำอันหนึ่ง โดยปกติจะประกอบด้วยกริยาและกรรมอย่างละตัว แต่อาจจะมีคุณศัพท์ขยายกรรมด้วยก็ได้ แต่ในภาษาไทยอาจจะใช้ " การ" นำหน้ากริยาด้วยก็ได้ (เป็นอาการนาม) ซึ่งใช้แทนกริยาในประโยค

ข. ตัวอย่างงานหรือกิจเฉพาะ

- ๑) งานของพัน ป.สนามล่ากล้องโดยสรุปมี ๘ เรื่องใหญ่ ๆ คือ.-
 - ก) ประสานการยิงสนับสนุน ใช้หน่วยรองเหล่านี้ทำคือ
 - (๑) ส่วนบังคับบัญชาของกองพัน
 - (๒) หมู่ยุทธการ
 - (๓) ศอย.กองพัน
 - (๔) นายส.กรม/กองพัน
 - (๕) ผตน.
 - ข) ดำเนินการให้มีเป้าหมาย ใช้หน่วยรองเหล่านี้คือ.-
 - (๑) ส่วนบังคับบัญชาของกองพัน

- (๒) หมู่การข่าว
 - (๓) หมู่แผนที่
 - (๔) นายส.กรม/กองพัน
 - (๕) ผตน.
 - (๖) หมู่, หมวด และเครื่องมือ คปม.ที่มาสมทบ
- ค) ดำเนินการยิง ป.สนาม ใช้หน่วยรองเหล่านี้ทำคือ.-
- (๑) ส่วนบังคับบัญชาของกองพัน
 - (๒) ศอย.กองพัน
 - (๓) หมู่ยุทธการ
 - (๔) หมู่การข่าว
 - (๕) หมู่แผนที่
 - (๖) หมู่อุตุนิยมวิทยา (กรม)
 - (๗) นายส./กรม/กองพัน
 - (๘) ผตน.
 - (๙) ร้อย ป.
- ง) ติดต่อสื่อสาร ใช้หน่วยรองเหล่านี้ทำคือ.-
- (๑) ส่วนบังคับบัญชาของกองพัน
 - (๒) ร้อย บก. และ บร.
 - (๓) หมวดสื่อสาร
 - (๔) ร้อย ป.
- จ) เคลื่อนย้าย ใช้หน่วยรองเหล่านี้ทำคือ.-
- (๑) ส่วนบังคับบัญชาของกองพัน
 - (๒) ร้อย บก. และ บร.
 - (๓) หมู่ยุทธการ
 - (๔) ร้อย ป.
- ฉ) ส่งกำลังบำรุง ใช้หน่วยรองเหล่านี้ทำคือ.-
- (๑) ส่วนบังคับบัญชาของกองพัน
 - (๒) ร้อย บก. และ บร.
 - (๓) หมู่ส่งกำลัง
 - (๔) หมู่ซ่อมบำรุง
 - (๕) หมวดสื่อสาร

(๖) หมู่เสนารักษ์

(๗) หมวดกระสุน

(๘) ร้อย ป.

ข) ดำเนินการทางยุทธการและกำลังพล ใช้หน่วยรองเหล่านี้ทำคือ.-

(๑) ส่วนบังคับบัญชาของกองพัน

(๒) หมู่ยุทธการและกำลังพล

(๓) ร้อย บก. และ บร.

(๔) ร้อย ป.

ค) ดำรงความอยู่รอด

(๑) ส่วนบังคับบัญชาของกองพัน

(๒) ร้อย บก. และ บร.

(๓) ร้อย ป.

๒) งานของร้อย ป.

ก) ยิงปืนใหญ่ ใช้หน่วยรองเหล่านี้ทำคือ.-

(๑) ส่วนบังคับบัญชาของร้อย

(๒) หมู่สื่อสาร

(๓) บก. ส่วนยิง

(๔) ศอย.กองร้อย

(๕) หมู่ ป.

(๖) ผตน.

(๗) หมู่กระสุน

ข) เคลื่อนที่ ใช้ทุกส่วน

ค) ติดต่อสื่อสาร ใช้หน่วยรองเหล่านี้ทำคือ.-

(๑) ส่วนบังคับบัญชาของกองร้อย

(๒) หมู่สื่อสาร

(๓) บก. ส่วนยิง

ง) ดำเนินการสนับสนุนทางการช่วยรบ ใช้หน่วยรองเหล่านี้ทำคือ.-

(๑) ส่วนบังคับบัญชาของร้อย

(๒) หมู่สื่อสาร

(๓) บก. ส่วนยิง

(๔) หมู่กระสุน

- (๕) ส่วนธุรกิจ, ส่งกำลังและ ชบร. ของ บก.ร้อย
- (๖) หมู่ผู้ทกรรม
- (๗) ชุดปฏิบัติงานพิเศษ
- จ) ระวังป้องกันกองร้อย (ดำรงความอยู่รอด) ใช้นั่วยรองเหล่านี้ทำคือ.-
 - (๑) ส่วนบังคับบัญชาของร้อย
 - (๒) ชุดปฏิบัติงานพิเศษ
- ฉ) ประสานการสนับสนุนด้วย ป. ใช้นั่วยรองเหล่านี้ทำคือ.-
 - (๑) ส่วนบังคับบัญชาของร้อย
 - (๒) ผตน.
- ช) ค้นหาเป้าหมาย ใช้นั่วยรองและเครื่องมือ คปม. ที่มาสมทบ
- ๓) งานของหมู่หมวดต่าง ๆ ตัวอย่างเช่น งานของ ศอย.ร้อย ป.
 - ก) จัดตั้งและดำรงสภาพของ ศอย.กองร้อย มีหลายงานย่อยเช่น
 - (๑) สถาปนาและดำรงการสื่อสาร
 - (๒) เตรียมและดำรงแผนเราขึงให้ทันสมัย
 - (๓) เตรียมคอมพิวเตอร์เพื่อทำงาน
 - (๔) หาตัวแก้จากการยิงหาหลักฐาน
 - (๕) หาตัวแก้ข่าวสภาพอากาศ
 - (๖) เตรียมและดำรงแผนที่สถานการณ์
 - (๗) ขยายการควบคุมข้ามเขตตาราง
 - (๘) บริหารข่าววิทยุที่ได้รับมอบ
 - (๙) หาหลักฐานกรุยใหม่
 - ข) ทำการโจมตีเป้าหมาย มีหลายงานย่อย เช่น
 - (๑) พิเคราะห์วิธีโจมตีเป้าหมาย
 - (๒) ออกคำสั่ง นอย.กองร้อย
 - (๓) ดำเนินกรรมวิธีต่อคำสั่ง นอย.กองร้อย
 - (๔) ดำเนินกรรมวิธีต่อคำสั่ง นอย.กองพัน
 - (๕) ดำเนินกรรมวิธีต่อคำสั่งเป้าหมายตามแผน
 - ค) หาหลักฐานยัง มีหลายงานย่อย เช่น
 - (๑) หาหลักฐานยังภารกิจยิงหาหลักฐานประเด็น
 - (๒) หาหลักฐานยังกระสุนระเบิด
 - (๓) หาหลักฐานยังกระสุนควั่นขาว

หมายเหตุ

งานของหน่วย ป.เหล่านี้มีพร้อมอยู่แล้วในโครงการฝึกและประเมินผลการฝึก ร้อย ป. และ พัน ป. คือ คผป. ๖ - ๑๐๐ และ ๖ - ๔๐๐ ซึ่งกำหนดไว้ในรูปของวัตถุประสงค์ในการฝึก

๔) งานของบุคคล ดังกล่าวแล้วว่าทหารทุกคนจะต้องได้รับการบรรจุลงในตำแหน่งต่าง ๆ ตามอัตราการจัด และแต่ละตำแหน่งก็จะมีหน้าที่และความรับผิดชอบประจำตำแหน่งนั้น ๆ อยู่ในตัว ซึ่งถ้าแบ่ง หน้าที่หรือความรับผิดชอบของทหารทุกคนออกแล้วจะพบว่า มี ๓ ประการด้วยกันคือ.-

- ก) หน้าที่ตามชั้นยศ
- ข) หน้าที่ทั่วไปของทหารทุกคน
- ค) หน้าที่ตามตำแหน่งหรือตาม ชกท.

๗-๔ หน้าที่ทั่วไปตามชั้นยศ

ตามหลักการในการจัดหน่วยและครองแห่งการปฏิบัติงาน รวมทั้งการปกครองบังคับบัญชา นั้น มักจะแบ่งเจ้าหน้าที่ออกเป็น ๒ ส่วน คือ นายทหารสัญญาบัตรกับนายทหารชั้น ประทวน และพลทหาร กองประจำการ ดังนั้นหน้าที่หรือความรับผิดชอบโดยทั่วไปตามหลักการนี้มีดังนี้.-

- ก. ความรับผิดชอบของนายทหารสัญญาบัตรทุกนาย
 - ๑) ปกครองบังคับบัญชาหน่วย
 - ๒) ปฏิบัติภารกิจของหน่วยให้สำเร็จ
 - ๓) เตรียมหน่วยให้พร้อมรบ
 - ๔) วางแผนระยะปานกลางและระยะยาว
 - ๕) กำหนดนโยบายของหน่วยและเปลี่ยนนโยบายของหน่วยเหนือ
 - ๖) กำหนดมาตรฐานของงานต่าง ๆ
 - ๗) กำหนดระเบียบปฏิบัติและแนวทางในการปฏิบัติ
 - ๘) วางแผน, ดำเนินการและประเมินผลการฝึกเป็นหน่วย
 - ๙) บริหารและแบ่งมอบกำลังพลและทรัพยากรต่าง ๆ
 - ๑๐) อำนวยการปฏิบัติงานของหน่วย
 - ๑๑) กำหนดและแบ่งมอบอำนาจหน้าที่
 - ๑๒) สื่อข่าวสารต่าง ๆ อย่างถูกต้องและทันเวลา
 - ๑๓) พัฒนาและฝึกนายทหารและนายสิบใต้บังคับบัญชาของตน
 - ๑๔) พัฒนาและปรับปรุงตนเองให้มีมาตรฐานสูงขึ้น
 - ๑๕) อำนวยการทางยุทธการและการส่งกำลังบำรุงทั้งปวง
 - ๑๖) ให้การสนับสนุนนายสิบและพลทหาร

ข) ความรับผิดชอบของนายทหารชั้นประทวนทุกนาย

- ๑) พัฒนาและปรับปรุงพลทหาร
- ๒) ฝึกพลทหารทั้งการฝึกเบื้องต้นและการฝึก ชกท.
- ๓) ให้ชุดงานหรือหมู่ของตนปฏิบัติงานได้อย่างคุ้มค่า
- ๔) ปรับปรุงลักษณะท่าทางและสภาพร่างกายของพลทหาร
- ๕) ทำความคุ้นเคยกับทหาร รวมไปถึงครอบครัวด้วย
- ๖) แนะนำ, ควบคุม, และรักษาวินัยของนายสิบ พลทหารได้บังคับบัญชาของตน
- ๗) ติดต่อประสานงานระหว่างบุคคลและระหว่างหน่วย
- ๘) วางแผนและปฏิบัติงานประจำวันของหน่วย
- ๙) พัฒนามาตรฐานของนายทหารประทวน และพลทหารให้สูงขึ้น
- ๑๐) ดูแลรักษาและซ่อมบำรุงยุทโธปกรณ์ให้พร้อมอยู่เสมอ
- ๑๑) ดูแลรักษาสำนักงาน, สิ่งอำนวยความสะดวกและพื้นที่ที่ได้รับมอบให้สะอาดเป็น

ระเบียบ

- ๑๒) แนะนำ, สนับสนุนและร่วมปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบ

ค) สรุปสั้น ๆ ได้ว่า

- ๑) นายทหารบังคับบัญชา, วางแผน, กำหนดนโยบายและบริหารหน่วยงาน ส่วนนายสิบทำงานประจำวันของหน่วยภายใต้นโยบายที่กำหนด
- ๒) นายทหารรับผิดชอบในการฝึกเป็นหน่วย ให้สามารถปฏิบัติภารกิจได้สำเร็จ ส่วนนายสิบรับผิดชอบในการฝึกเป็นบุคคล ซึ่งจะช่วยให้ปฏิบัติภารกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- ๓) นายทหาร มุ่งอยู่ที่ประสิทธิภาพและความพร้อมรบของหน่วย ส่วนนายสิบนั้นมุ่งอยู่ที่ความพร้อมรบและการใช้งานได้ดีของยุทโธปกรณ์และประสิทธิภาพในการทำงานของนายสิบและพลทหาร
- ๔) นายทหารนั้น ส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของหน่วย ส่วนนายสิบเพิ่งเล็งอยู่ที่ตัวทหารแต่ละคนและการนำทีม
- ๕) นายทหารเอาใจใส่ต่อมาตรฐาน, เกียรติภูมิและสถาบันวิชาชีพนายทหาร ส่วนนายสิบก็สนใจเฉพาะต่อมาตรฐาน, เกียรติภูมิ และสถาบันวิชาชีพนายทหารประทวน

๗-๕ งานตามหน้าที่ทั่วไปของทหารปืนใหญ่ทุกคน

งานในส่วนนี้เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบใน ฐานะที่เป็นทหาร ซึ่งมีหน้าที่ในการป้องกันประเทศ ทหารปืนใหญ่ทุกคนที่มีคุณค่า จะต้องสามารถปฏิบัติหน้าที่หลัก ๆ ได้สองประการ คือ สามารถที่

จะปฏิบัติหน้าที่เบื้องต้นโดยทั่วไปของทหารปืนใหญ่ และสามารถจะอยู่รอดได้ในสนามรบ ซึ่งอาจแบ่งแยกออกเป็นกลุ่มงานต่าง ๆ ได้ดังนี้.-

ก. การมองเห็นสนามรบ

- ๑) การรวบรวมและรายงานข่าวสาร
- ๒) การจดจำยานเกราะของฝ่ายเราและฝ่ายคู่ความ
- ๓) การจดจำอากาศยานของฝ่ายเราและฝ่ายคู่ความ
- ๔) การกระระยะ

ข. การติดต่อสื่อสาร

- ๑) การติดตั้งโทรศัพท์สนาม
- ๒) การใช้โทรศัพท์สนาม
- ๓) การใช้ตู้สลับสาย
- ๔) การใช้วิทยุและเครื่องมือควบคุมระยะไกล
- ๕) การ รปภ.ทางการสื่อสาร

ค. การเดินทาง

- ๑) การรู้จักและจำเครื่องหมายแผนที่ได้
- ๒) การวางแผนที่ให้ถูกทิศประกอบภูมิประเทศ
- ๓) การวางแผนที่ให้ถูกทิศ โดยใช้เข็มทิศ
- ๔) การหามุมภาคโดยใช้เข็มทิศ
- ๕) การกำหนดที่ตั้งของจุดต่าง ๆ เป็นพิกัด
- ๖) การหาที่ตั้งของจุดต่าง ๆ โดยใช้แผนที่ประกอบภูมิประเทศ
- ๗) การหาที่ตั้งของจุดต่าง ๆ โดยการสกัดกลับ
- ๘) การหาที่ตั้งของจุดต่าง ๆ โดยการสกัดตรง
- ๙) การหาความสูงของจุดต่าง ๆ โดยใช้เส้นลายขอบเขา
- ๑๐) การวัดระยะบนแผนที่
- ๑๑) การหาระยะระหว่าง ๒ จุดขณะเคลื่อนที่
- ๑๒) การเดินทางโดยใช้แผนที่ประกอบเข็มทิศ
- ๑๓) การวัดมุมภาคบนแผนที่
- ๑๔) การเลือกเส้นทางเคลื่อนที่จากแผนที่
- ๑๕) การหาทิศทางโดยวิธีแสงเครื่อง

ง. การใช้อาวุธ

- ๑) การปรนนิบัติบำรุง ปลย.เอ็ม.๑๖ หรือ ปลย.๑๑

- ๒) การใช้และการแก้ไขเหตุติดขัด ปลาย.เอ็ม.๑๖ หรือ ปลาย.๑๑
- ๓) การปรับปรุงระบบ ปลาย.เอ็ม.๑๖ หรือ ปลาย.๑๑
- ๔) การยิงเป้าหมายด้วย ปลาย.เอ็ม.๑๖ หรือ ปลาย.๑๑
- ๕) การยิงอากาศยานของ ชศ.ด้วย ปลาย.เอ็ม.๑๖ หรือ ปลาย.๑๑
- ๖) การปรนนิบัติบำรุง ปฟ.๘๖
- ๗) การยิงเป้าหมายด้วย ปฟ.๘๖
- ๘) การใช้และการแก้ไขเหตุติดขัด ปก.เอ็ม.๖๐
- ๙) การยิงเป้าหมายด้วย ปก.เอ็ม.๖๐
- ๑๐) การใช้และการแก้ไขเหตุติดขัด ปก.๙๓
- ๑๑) การยิงเป้าหมายด้วย ปก.๙๓
- ๑๒) การใช้และการแก้ไขเหตุติดขัดเครื่องยิงระเบิด เอ็ม.๗๙
- ๑๓) การยิงเป้าหมายด้วยเครื่องยิงลูกระเบิด เอ็ม.๗๙
- ๑๔) การเตรียม, การเก็บรักษาและการจับถือ คจตถ.
- ๑๕) การยิงเป้าหมายด้วย คจตถ.

จ. การปฏิบัติตามยุทธวิธีเบื้องต้น

- ๑) การซ่อนเร้นและการพรางตนเองและของใช้ส่วนตัว
- ๒) การซ่อนเร้นและการพรางอาวุธยุทธโศปกรณ์
- ๓) การซ่อนเร้นและการพรางที่ตั้ง
- ๔) การเลือกที่วางตัวขั้นต้นในการรบ
- ๕) การถากถางพื้นยิง
- ๖) การสร้างหลุมบุดุคคลและหลุมอาวุธ
- ๗) การเคลื่อนที่ภายใต้การยิง
- ๘) การปฏิบัติเมื่อถูกยิงด้วยอาวุธยิงไกล
- ๙) การข้าม, ผ่านหรืออ้อมผ่านเครื่องกีดขวาง
- ๑๐) การเตรียมและการใช้แผ่นจระยะของแต่ละอาวุธ
- ๑๑) การเคลื่อนที่เวลากลางวันและกลางคืน
- ๑๒) การใช้สัญญาณผ่าน
- ๑๓) การปฏิบัติตามวินัยในการใช้แสง - เสียง และควบคุมชยะ
- ๑๔) การตรวจการณ์เวลากลางวันและกลางคืน

ฉ. การปฐมพยาบาล

- ๑) การผายปอดหรือการช่วยการหายใจวิธีปากต่อปาก

- ๒) การเอาสิ่งอุดตันออกจากลำคอของผู้ป่วย
- ๓) การห้ามเลือด
- ๔) การปฏิบัติและการป้องกันการช็อค
- ๕) การเข้าเฝือกแขนขาที่หัก
- ๖) การปฐมพยาบาลจากผลของความร้อน
- ๗) การปฐมพยาบาลจากการไหม้
- ๘) การปฐมพยาบาลจากความชื้นหรือความเย็น
- ๙) การปฐมพยาบาลจากสารพิษต่อประสาท
- ๑๐) การปฐมพยาบาลจากสารพิษต่อโลหิต
- ๑๑) การปฐมพยาบาลจากสารพิษต่อผิวหนัง
- ๑๒) การทำน้ำให้สะอาดเพื่อดื่ม
- ๑๓) การผายปอดด้วยวิธีกดหลังและยกแขน
- ๑๔) การผายปอดด้วยวิธีหน้ากากสูบลม
- ๑๕) การสุขาภิบาลในสนาม

ข. การป้องกัน นชค.

- ๑) การสวมและใช้หน้ากากป้องกันไอพิษ
- ๒) การปรนนิบัติบุงหน้ากากป้องกันไอพิษ
- ๓) การสังเกตและป้องกันตนเองต่อการโจมตีด้วยเคมีชีว
- ๔) การชำระล้างพิษตนเอง
- ๕) การชำระล้างพิษยุทธภัณฑ์
- ๖) การให้สัญญาณเมื่อถูกโจมตีด้วย นชค.
- ๗) การรู้สัญญาณและปฏิบัติตนเมื่อถูกโจมตีด้วย นชค.

ซ. การประยุกต์ใช้ประเพณีและกฎแห่งการทำสงคราม เกี่ยวกับ.-

- ๑) เป้าหมาย, ยุทธวิธีและเทคนิคที่ต้องห้าม
- ๒) การปฏิบัติต่อเชลยศึกและผู้ถูกกักกัน
- ๓) การป้องกันพลเรือน
- ๔) การป้องกันและรายงานอาชญากรรม
- ๕) การรู้สิทธิและปฏิบัติตนเมื่อ ตกเป็นเชลยศึก

๗-๖ งานในหน้าที่ตามตำแหน่งหรือ ชกท.

งานในหน้าที่ตามตำแหน่งหรือ ชกท. ต่าง ๆ เช่น พลเล็ง ชกท. ๑๔๑, เจ้าหน้าที่คำนวณ ชกท. ๑๔๖ และเจ้าหน้าที่เครื่องมือแผนที่ ชกท. ๑๔๕ เป็นต้นนั้น ปรากฏอยู่ในคู่มือการฝึกกว่าด้วย การฝึกและทดสอบหน้าที่ในตำแหน่งนั้น ๆ แล้ว เป็นความรับผิดชอบของผู้ที่ได้รับ การบรรจุในตำแหน่งนั้น ๆ จะต้อง รู้จักและฝึกปฏิบัติงานนั้น ๆ จนได้มาตรฐานตามที่กำหนดไว้ ตัวอย่างเช่น.

ก. งานของพลประจำปืนทุกนาย (ชกท. ๑๔๑)

- ๑) เตรียมที่ตั้งยิงเพื่อรอการเข้าที่ตั้งของหมู่ปืนใหญ่
- ๒) ปักและเก็บหลักเล็ง
- ๓) ฝ้าฟัง/ถ่ายทอดและบันทึกคำสั่งยิง
- ๔) ตั้งและให้มุมยิงแก่ ป. ด้วยมาตรามุมสูงของ ป.
- ๕) หาค่ามุมยิงของ ป. ด้วยมาตรามุมสูงของ ป.
- ๖) ยิงปืนใหญ่
- ๗) ทำความสะอาดรังเพลิงเมื่อจบการยิงแต่ละครั้ง
- ๘) บรรจุ/เลิกบรรจุกระสุน
- ๙) สั่ง "หยุดบรรจุ" เมื่อเกิดความไม่ปลอดภัย
- ๑๐) ตรวจสอบ/ทำความสะอาดลำกล้องและรังเพลิง ป.
- ๑๑) ทำความสะอาดลำกล้องและรังเพลิง ป.
- ๑๒) บรรจุทุกระสุนบนยานพาหนะ
- ๑๓) เตรียมกระสุนเพื่อขนส่งทาง ฮ.
- ๑๔) เก็บกระสุน ณ ที่ตั้งยิง
- ๑๕) เตรียมกระสุนเพื่อใช้ยิง

ข. งานของพลเล็ง (ชกท.๑๔๑ - ๑, ต้องสามารถทำงานในข้อ ก.ได้ด้วย)

- ๑๖) ตั้ง ป. ตรงทิศ
- ๑๗) ตรวจสอบการตั้ง ป.ตรงทิศด้วยการเล็งขนานคู่
- ๑๘) ให้ทิศทางแก่คอลิเมเตอร์หรือหลักยิง
- ๑๙) ตั้งมุมทิศและให้ทางทิศแก่ ป.
- ๒๐) จำลองทิศ
- ๒๑) เล็งเป้าหมายด้วยกล้องเล็งในการยิงเล็งตรง
- ๒๒) ปรับเส้นเล็งโดยวิธีแผ่นเป้าทดสอบ
- ๒๓) ปรับเส้นเล็งโดยวิธีเป้าหมายเล็งไกล
- ๒๔) ปรับเส้นเล็งโดยวิธีมุมมาตรฐาน

- ๒๕) ปรับเส้นโค้งโดยวิธีกล้องก่องร้อย
- ๒๖) ปรับเส้นโค้งกล้องข้อศอกโดยแผ่นเป้าทดสอบ
- ๒๗) ใช้แผ่นป้ายมุมทศในการยิงทำลายใกล้ชิด
- ๒๘) อำนาจการปักหลักหมายมุมภาค

ฯลฯ

๗-๗ ตัวอย่างการเขียนวัตถุประสงค์ในการฝึกศึกษา.

ก. ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาในโรงเรียน หรือการฝึกที่หน่วยจำเป็นจะต้องมุ่งให้บรรลุวัตถุประสงค์ไปตามลำดับขั้นจากระดับการฝึกสอนแต่ละครั้ง - สู่มหาวิทยาลัย - มหาวิทยาลัย - หลักสูตร - ระดับ การศึกษา และสู่มหาวิทยาลัยการศึกษาในขั้นสุดท้ายเสมอ

สำหรับครูและผู้ฝึกที่ดีอย่างน้อยจะต้องกำหนดวัตถุประสงค์ในการฝึกสอนแต่ละครั้ง และวัตถุประสงค์ในระดับวิชาเมื่อฝึกสอนจบแล้วเสมอ จึงจะเป็นการฝึกสอนที่มีประสิทธิผลและคุ้มค่า ในการกำหนดวัตถุประสงค์ดังกล่าววิธีที่ดีที่สุดควรใช้แบบวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมดังกล่าวแล้วในข้อ ๖ - ๒ ขอยก ตัวอย่างมาเป็นแนวทางดังนี้

- ข. ตัวอย่างแผนการสอนของกระทรวงศึกษาธิการ

แผนการสอน

ชุดวิชา พื้นฐานการศึกษา

หน่วยที่ ๗ ปรัชญาการศึกษาร่วมสมัย

ตอนที่ ๗.๑ มโนคตินิยม (Idealism)

๗.๒ ประจักษ์นิยม (Realism)

๗.๓ ประสพการณ์นิยม (Pragmatism)

๗.๔ อุดมคตินิยม (Existentialism)

แนวคิด (Concept , ความคิดรวบยอด)

๑. โลกทัศน์ของนักปรัชญาแตกต่างกันไปตามสำนัก และทัศนะของปรัชญาแต่ละกลุ่ม
๒. กลุ่มนักปรัชญาที่มองโลกในแง่จิตภาพคือ กลุ่มมโนคตินิยม ซึ่งยึดโลกทัศน์ว่าโลกนี้เป็นโลกแห่งจิตใจ การพัฒนาความคิดและจิตใจเป็นจุดมุ่งหมายสำคัญของปรัชญาสาขานี้ เพื่อให้คนมีความรู้คู่คุณธรรม ตามแบบอย่างที่ดี และตามอุดมคติของสังคม
๓. กลุ่มนักปรัชญาที่มองโลกในแง่วัตถุหรือรูปธรรมคือ กลุ่มประจักษ์นิยม ซึ่งถือว่าโลกนี้เป็นโลกแห่งวัตถุ ความรู้ ความจริงเป็นภาวะตามธรรมชาติและอยู่ภายใต้กฎธรรมชาติ การศึกษามุ่งให้มนุษย์เข้าถึงความจริงแห่งธรรมชาติโดยใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์

๔. กลุ่มนักปรัชญาที่มองโลกในแง่ประสบการณ์ คือกลุ่มประสบการณ์นิยม ซึ่งเห็นว่าโลกนี้เป็นโลกแห่งประสบการณ์ ประสบการณ์เป็นบ่อเกิดของความรู้และความจริงเกี่ยวกับสรรพสิ่งทั้งหลายมนุษย์จำเป็นต้องมีประสบการณ์อย่างต่อเนื่อง โดยใช้วิธีการแห่งปัญญาในการเสริมสร้างประสบการณ์นั้น ๆ การศึกษาจึงมุ่งให้มนุษย์เข้าถึงความจริงโดยวิธีการแห่งปัญญาและการเสริมสร้างประสบการณ์ที่เหมาะสม

๕. กลุ่มนักปรัชญาที่มองโลกในแง่สภาวะความเป็นอยู่ คือกลุ่มอัตถภาวะนิยม ซึ่งยึดโลกทัศน์ว่าโลกนี้เป็นโลกของสภาวะการณที่มีอยู่ของสรรพสิ่งทั้งหลาย มนุษย์มีเสรีภาพในการกำหนดความรู้และความจริง เสรีภาพในการเลือกและรู้จักเลือกอย่างรับผิดชอบเป็นปัจจัยสำคัญในการแสวงหาความรู้และความจริง การศึกษาในแนวทางนี้ มุ่งเสริมสร้างให้มนุษย์มีเสรีภาพในการเลือกและรู้จักใช้เสรีภาพในการเลือกอย่างมีความรับผิดชอบ

วัตถุประสงค์ (Objective) เมื่อศึกษาเรื่องที่ ๗.๑ - ๗.๔ แล้วนักศึกษาสามารถ

๑. อธิบายสาระสำคัญของปรัชญาการศึกษาสาขาต่าง ๆ ได้ถูกต้อง
๒. ชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างสาระทางปรัชญาและแนวความคิดเกี่ยวกับการศึกษา
๓. วิเคราะห์แนวความคิดเกี่ยวกับการศึกษาของปรัชญาสาขาต่าง ๆ ได้ชัดเจน
๔. ประเมินอิทธิพลของแนวคิดต่าง ๆ ที่มีต่อการจัดการศึกษาในประเทศไทยได้

กิจกรรมการเรียนรู้

๑. ทำแบบประเมินผลก่อนเรียน
๒. ศึกษาเอกสารตอนที่ ๗.๑ - ๗.๔
๓. ทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายไว้ในเอกสารการสอน
๔. ฟังการบรรยาย
๕. ทำแบบประเมินผลตนเองหลังการเรียนรู้

สื่อการสอน

๑. เอกสารการสอน
๒. แบบฝึกปฏิบัติ

ประเมินผล ประเมินผลจากกิจกรรมในรูปแบบฝึกปฏิบัติ

ค. ตัวอย่างจุดมุ่งหมายในการสอนทางทหาร

๑) งานเขียนจุดมุ่งหมายในการเรียนการสอนทางทหารแบบใหม่นี้ ควรใช้แนวทางการกำหนด วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมเช่นเดียวกันแต่กำหนดแบบไว้ ดังนี้.-

- (ก) งาน/กิจเฉพาะหรือเรื่องที่จะสอน (TASK)
- (ข) เงื่อนไข (CONDITIONS) คือ สิ่งแวดล้อมในการปฏิบัติงานนั้น
- (ค) มาตรฐาน (STANDARD) คือ เกณฑ์ของการเรียนรู้หรือขีดความสามารถในการทำงาน
- (ง) หลักฐาน (REFERENCES) ได้แก่ ตำรา, เอกสาร และสิ่งอื่นที่ใช้อ้างอิงเพื่อศึกษาหรือฝึกทำงานนั้น ๆ
- ๒) ตัวอย่างการกำหนดวัตถุประสงค์ในระดับวิชาหรือหมวดวิชาของ รร.ทหาร(ในที่นี้เป็น วิชายุทธวิธี ป.)

แผนวิชายุทธวิธี กศ.รร.ป.ศป.

๑. เรื่อง วิชายุทธวิธีทหารปืนใหญ่สนามชั้นนายพัน ป.

๒. เงื่อนไข ศึกษาเรื่องเหล่านี้ตามขอบวนการเรียนการสอน คือ.-

- ก) ภัยคุกคามของไทย (๔ ชม.)
- ข) การยิงสนับสนุนในการรบ (๖ ชม.)
- ค) ภารกิจ การจัดและการใช้หน่วย ป.สนาม (๑๒ ชม.)
- ง) ภารกิจทางยุทธวิธีและการจัด ป.ทำการรบ (๑๒ ชม.)
- จ) การประสานและวางแผนการยิงสนับสนุน (๑๖ ชม.)
- ฉ) การวางแผนการสนับสนุนด้วย ป.สนาม (๑๖ ชม.)
- ช) การต่อต้านการยิง ป.สนาม (๑๖ ชม.)

ฯลฯ

๓. มาตรฐาน เมื่อศึกษาจบทุกเรื่องแล้วนักเรียน

- ก) สามารถอภิปรายหรือบรรยายสรุปในเรื่องที่ศึกษาแล้วได้ชัดเจนถูกหลักการ
- ข) สามารถนำเอาหลักการและเทคนิคต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้งานและใช้แก้ปัญหาได้ดี
- ค) สามารถปฏิบัติหน้าที่เป็นนายทหารติดต่อ, นายทหารการยิงสนับสนุน, ผบ.ร้อย ป., ผบ.ร้อย บก. และ บร.ได้ดี

๔. หลักฐาน

- ก) รส.๖ - ๒๐
- ข) รส.๖ - ๒๐ - ๑
- ค) แนวสอนของ รร.ป.ศป.

๓) ตัวอย่างการกำหนดวัตถุประสงค์ในระดับรายวิชาหรือเฉพาะเรื่องที่จะสอน (ในที่นี้เป็นเรื่อง การวางแผนการสนับสนุนด้วย ป.)

๑. เรื่อง การวางแผนการสนับสนุนด้วย ป.สนาม

๒. เจ็อนไซ

ก) ศึกษาตำรา, แนวสอน, ฟังบรรยายและทำแบบฝึกหัดจบโดยใช้เวลา ๑๖ ชั่วโมง

ข) ทราบสถานการณ์ทางยุทธวิธีหรือมีคำถามหรือให้ขึ้นบรรยายสรุป

๓. มาตรฐาน นักเรียนสามารถ

ก) อธิบายจุดมุ่งหมายของการวางแผนการสนับสนุนด้วย ป.กรรมวิธีในการวางแผน แต่ระดับตั้งแต่ระดับกองร้อยขึ้นไปถึงระดับ ทน. หรือ ทภ.

ข) ให้ความหมาย, จุดจำและใช้ศัพท์ต่าง ๆ ในแผนการสนับสนุนด้วย ป.ได้

ค) อธิบายจุดมุ่งหมายของระบบหมายเลขเป้าหมาย, วิธีกำหนดหมายเลขเป้าหมายให้กับแต่ละระดับหน่วยและสามารถกำหนดหมายเลขเป้าหมายได้ถูกต้องเหมาะสม

ง) สามารถอธิบายและกำหนดชื่อกลุ่มเป้าหมายและอันดับเป้าหมายได้ถูกต้อง

จ) สามารถจุดจำและบรรยายเกี่ยวกับระเบียบในการจัดทำแผนการสนับสนุนด้วย ป.

ความเกี่ยวข้องกับแผนการยิงสนับสนุนเอกสารและแบบฟอร์มต่าง ๆ ที่ใช้, ความมุ่งหมายของเอกสารนั้น ๆ เทคนิคในการวางแผนการสนับสนุนด้วย ป. ในแต่ละระดับหน่วย, การจัดและการใช้เจ้าหน้าที่ต่าง ๆ และสามารถจัดทำแผนการสนับสนุนด้วย ป.ได้ทุกระดับ

ฉ) อธิบายเจ็อนไซและวิธีที่ ผบ.หน่วยดำเนินกลยุทธ์จะให้แนวทางในการวางแผนการยิงเตรียมและการยิงทำลายการเตรียมเกี่ยวกับความจำเป็น, เวลาเริ่มและหยุดยิง, ลำดับความเร่งด่วนในการโจมตีเป้าหมายต่าง ๆ รวมทั้งเทคนิคในการจัดการเรื่องกระสุนได้ถูกต้อง

ช) อธิบายและจัดทำแผนการสนับสนุนด้วย ป.ของร้อย ป. แยกเฉพาะรวมทั้งข่ายการสื่อสารต่าง ๆ ที่จะต้องใช้ได้

๔. หลักฐาน

ก) รส. ๖ - ๒๐

ข) รส. ๖ - ๒๐ - ๑

ค) รส. ๖ - ๓๐

ง) แนวสอน รร.ป.ศป.

๔) ตัวอย่างในการกำหนดวัตถุประสงค์ในการฝึกเป็นบุคคล (ในที่นี้เป็นงานของพลเล็ง,ชกท.๑๔๑-๑)

๑. งาน ตั้งมุ่มทิสและให้ทิสทางแกป็น

๒. **เงื่อนไข** มี ป. อยู่ในที่ตั้งยิง และให้มุมยิงไว้แล้ว, มีกล้องเล็งคอลลิเมเตอร์, หลักเล็ง หรือที่
หมายเล็งไกล, ชูคให้แสงสว่างและทราบตัวแก้มุมทิศ (ถ้ามี)

๓. **มาตรฐาน**

- ก) ตั้งมุมทิศได้ถูกต้องตามที่สั่งรวมทั้งค่าตัวแก้มุมทิศ (ถ้ามี)
- ข) สายปืนจนได้ภาพการเล็งที่ถูกต้อง
- ค) สายลากล้อง ป. ครั้งสุดท้ายต้องสายจากซ้ายไปขวา
- ง) หลังจากทราบค่ามุมทิศแล้วถ้าการเปลี่ยนแปลงมุมทิศไม่เกิน ๑๐๐ มิล ใช้เวลา
ไม่เกิน ๑๕ วินาที
- จ) หลอดระดับทางตั้งและทางระดับ ของฐานกล้องเล็งได้ระดับ

๔. **หลักฐาน**

- ก) รส. ของ ป. ชนิดนั้น ๆ
- ข) คฝ. ๖ - ๑๔๑
- ค) รส. ๖ - ๕๐

๕) ตัวอย่างการกำหนดวัตถุประสงค์ในการฝึกเป็นหน่วย (ในที่นี้เป็นวัตถุประสงค์ในการฝึกหมู่แผนที่)

๑. **งาน** ๓ - ๔ - ๒ สถาปนา/ ขยายการควบคุมทางแผนที่

๒. **เงื่อนไข** หน่วยกำลังทำงานแผนที่บริเวณที่ตั้ง, บริเวณเป้าหมายและงานแผนที่เชื่อมโยงอยู่

๓. **มาตรฐาน** สามารถสถาปนา/ขยายการควบคุมทางแผนที่ให้กับที่ตั้งต่าง ๆ ได้โดยสอดคล้องกับวิธีทำแผนที่, เวลา และความถูกต้องที่กำหนดไว้ในแผนการทำแผนที่

๔. **หลักฐาน** รส. ๖ - ๒ และแนวสอน รร.ป.ศป.

๑.๑ **งานย่อย ก.** - สถาปนากการควบคุมทิศทาง

๑.๒ **เงื่อนไข ก.** - ทราบแผนการทำงานแผนที่แล้ว

- หมู่แผนที่มีโค้งจัดมุม, แผนที่ ๑ : ๕๐,๐๐๐ ของบริเวณนั้น

เวลาและสภาพอากาศไม่อำนวยให้ใช้วิธีอื่น ไม่มีโยโร

หาทิศ พิกัดมุมควบคุมทางแผนที่กำหนดให้แล้วและภูมิประเทศเด่น ๆ

ปรากฏในภูมิประเทศและบนแผนที่

๑.๓ **มาตรฐาน ก.** - วัดมุมภาคตารางไปยัง จมต. ในแผนที่เสร็จภายใน ๕ นาที

เริ่มตั้งแต่ได้รับการร้องขอทราบทิศทางจนขานมุมภาค

ออกมา

๑.๔ เงื่อนไข ข. - เวลาจำกัดและไม่มีเครื่องมือหาทิศทางอื่นจำเป็นต้องหา
ทิศทางโดยการวัดดาวเหนือและดาวโคจรับ

๑.๕ มาตรฐาน ข. - วัดและได้ค่ามุมภาคตารางภายใน ๑๐ นาที เริ่มตั้งแต่ตั้ง
กล้องเรียบร้อยแล้วจนกระทั่งขานมุมภาคออกมา

๑.๖ หลักฐาน - รส. ๖ - ๒

- รส. ๖ - ๕๐

หมายเหตุ การกำหนดวัตถุประสงค์ในการฝึกเป็นบุคคลและเป็นหน่วยนี้ให้ดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้

ใน คป. ๖ - ๑๔๑, ๖ - ๑๔๕ และ คปป. ๖ - ๑๐๐ และ ๖ - ๔๐๐
